

РАЗПОРЕЖДАНЕ

№ 51020

гр. София, 08.06.2022 г.

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 33 СЪСТАВ, в закрито заседание на осми юни през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: ПЛАМЕН ИВ. ШУМКОВ

като разглежда докладваното от ПЛАМЕН ИВ. ШУМКОВ Гражданско дело № 20221110121354 по описа за 2022 година

Производството е образувано по постъпила искова молба от М П К, чрез брат й К П К.

С Разпореждане № 37668/28.04.2022 г. /л. 11/ съдът е указал на ищцата, че в едноседмичен срок от съобщението, с препис за насрещната страна, следва да отстрани констатираните нередовности, като:

1. посочи кой е ответник в производството – с неговата индивидуализация, състояща се най-малко от три имена, респективно наименование, и адрес за призоваване;

2. да формулира точен, ясен и конкретен петитум на исковата молба, както и правнорелевантните факти, на които се основава искането до съда;

3. да посочи на какво основание сред изброените по чл. 32 ГПК исковата молба се предявява чрез лицето К П К, за който се сочи че е неин брат, респ. да представи пълномощно за надлежно учредена представителна власт, респ. да потвърди извършеното действие по подаване на исковата молба;

4. да посочи дали лицето К П К е адвокат;

5. да представи по делото доказателство за внесена държавна такса по сметка на СРС в размер на 4 на сто върху цената на иска /в случай че същият е оценяем/, но не по-малко от 50 лева.

С Разпореждане № 46259/26.05.2022 г. съдът е продължил срока за изпълнение на указанията със срок от една седмица.

С молба с вх. № 114311/06.06.2022 г., подадена от ищцата чрез нейния брат К.К. се сочи, че същият представлява сестра си в хипотеза на чл. 32, ал. 5 ГПК – други лица, предвидени в закон.

Останалите указания на съда не са изпълнени.

Съдът намира следното:

Съгласно разпоредбата на чл. 26, ал. 2 ГПК, предявяването на чужди права пред съд е недопустимо, освен в предвидените в закона случаи. Установеното в чл. 26, ал. 2 ГПК изключение от принципа на чл. 26, ал. 1 ГПК се отнася до случаите на процесуална субституция, при които

процесуалният субституент е легитимиран да предяви чуждо материално право пред съда наред с лицето или вместо лицето, което е негов носител /според вида процесуална субституция/. Тъй като представлява изключение от принципа на чл. 26, ал. 1 ГПК, процесуалната субституция е допустима само в изрично предвидените в закона случаи, например: чл. 134 ЗЗД, чл. 26, ал. 3 ГПК, чл. 222 ГПК, чл. 226, ал. 1 ГПК и др. Изключенията са уредени изчерпателно и не обхващат случаите на житейски интерес от постигане на определен правен резултат. Те не обхващат и разглежданата хипотеза, в която ищецът релевира именно такъв интерес.

Съдът намира, че К П К не е сред изрично изброените в чл. 32 ГПК лица, които могат да осъществяват процесуално представителство по дела. Братът на лицето не представлява друго лице, предвидено в закон по смисъла на чл. 32, ал. 5 ГПК, както твърди К.К.. Независимо от наличието на пълномощно, процесуално представителство пред съд не може да се осъществява от лице, за което това не е предвидено в закона. Безспроно депозирането на исковата молба от името на друго лице представлява действие по процесуално представителство, поради което съдът намира, че исковата молба, депозирана от лице, което няма право да осъществява процесуално представителство по реда на ГПК, е недопустима и като такава следва да бъде върната.

Така мотивиран и на осн. чл. 130 ГПК, съдът

РАЗПОРЕДИ:

ВРЪЩА искова молба с вх. № 80071/20.04.2022 г. по описа на СРС, подадена от М П К, ЕГН ***** чрез нейния брат К П К.

ДА СЕ ВРЪЧИ препис от разпореждането на ищеца.

Разпореждането подлежи на обжалване с частна жалба в едноседмичен срок от връчването му на ищеца пред Софийски градски съд.

Съдия при Софийски районен съд: _____